

Чл. 424. Ако владѣлецътъ на расписка за стоката желае да извади прѣдметитѣ изъ влагалището, длъженъ е да придобие и заложителния записъ.

Ако обаче, притѣжателътъ на заложителния записъ отсъствува или е неизвѣстенъ, или ако странитѣ не могатъ да се съгласятъ върху условията на плащанието, владѣлецътъ на расписката за стоката има право да депонира при влагалището суммата, срѣщу която сж заложени прѣдметитѣ. Съ това си право той може да се ползува и прѣди падежа на влагалищния записъ.

Чл. 425. Ако суммата, срѣщу която е заложена стоката, не се заплати на падежа ѝ, владѣлецътъ на заложителния записъ има право чрѣзъ протестъ да установи този фактъ у първия прѣхвърлячъ (жирантъ), иначе, изгубва правото си на обратенъ искъ.

За врѣмето и начина на протеста важатъ, съответствующитѣ правила за мѣнителницитѣ.

Чл. 426. Ако въ разстояние на три дни отъ падежа не се извърши плащанието, притѣжателътъ на заложителния записъ има право да поиска публичната продажба на вложенитѣ въ публичното влагалище прѣдмети и да се удовлетвори отъ покупната цѣна. Сжщото право има и първиятъ джирантъ противъ притѣжателя на записа за стоката, като издѣлжи заложителния записъ.

Притѣжателътъ на заложителния записъ, ако е получилъ пълно удовлетворение, е длъженъ да повърне на публичния складъ заложителния записъ. Излишъкътъ на продажната цѣна принадлежи на притѣжателя на заложителния записъ, а ако мѣстонаходението му е неизвѣстно, той (излишъкътъ) се влага за негова смѣтка при сѣдилището.